

ויצו אתם לאמר כה תאמרו לארצי לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואור עד עתה . מיד פתחו יעקב לאתהפסא ליה לעבדא , בגין דלא יסתכל עשו באינון ברכאן דברכיה אבוי , דהא יעקב סליק לון לבתר כדקא אגרון . אמר רבי יהודה מאי נומא יעקב דשדר ליה לעשו ואמר עם לבן גרתי , וכי מה עבד בשליוותיה דעשו (דאמר) מלה דא . אלא לבן הארמי קליה אזיל בעל מא דלא הוה בר נש דישתוב מניה , דהוא הוה ורש בורשין ורב בקוסמין , ואבוי דבעור הוה , ובעור אבוי דבלעם , דכתיב (יהושע יג) בלעם בן בעור הקוסם , ולבן נחם בורשין וקוסמין יתיר מבלהו , ועם כל דא לא יכיל ביעקב . ובעא לאובדא ליעקב בכמה זיגין דהא הוה דכתיב , (דברים כו) ארמי אובד אבי . אמר רבי אבא כולי עלמא הוי ידעי דלבן הוה רב ונסימין ונורשין וכו' סמין , ומאן דבעי לאובדא בורשין לא אשתוב מניה , וכל מה דידע בלעם מניה הוה . וכתיב ביה בבלעם (במדבר כב) כי ידעתי את אשר תבצר מבצר ואשר תאר יואר . וכולי עלמא הוו מסתפי מלבן ומורשין , ומלה קדמא דשדר יעקב לעשו אמר עם לבן גרתי . ואי תימא דלא סליק בידו כלום . ויהי לי שור ונמור , אינון תרין גורי דינו , דכד מתוברין תרווייהו עד עתה , עשרין שנין אתאזרית עמיה . ואי תימא דלא סליק בידו כלום . ויהי לי שור ונמור , אינון תרין גורי דינו , דכד מתוברין תרווייהו סודא , לא מתוברין אלא לאבאשא עלמא . ובגין כך כתיב , (דברים כב) לא תורש בשור ובנמור יודו . צאן ועבד ושפחה , אלין אינון כתיבי תתאי דקטל קודשא בריה הוא במצרים (שמות יב) בכור בהמה (שמות יב) בכור השבי (שמות יא) בכור השפחה , דהא הוא דכתיב צאן ועבד ושפחה . מיד מסתפי הוה עשו ונפק לקדמותיה , ודחילו הוה ליה מיעקב כמה דהוה ליה ליעקב מעשו . לבר נש דהוה אזיל בארוא , עד דהוה אזיל שמע על ווד לסטים דהוה כמן בארוא , פגע ביה בר נש אורא . אמר ליה ממאן אתה , אמר ליה מפלוגי לגיון אגא . אמר ליה סטי כף מגבאי דכל מאן דקריב בהדאי ווד ווייא אגא מייתי וקטיל ליה . אזל ההוא בר נש לההוא לגיון , אמר ליה ווד בר נש אתי וכל מאן די קריב בהדיה נשכיה ווד ווייא דהוה מייתי (דף קסז ע"א) ומייתי . שמע ההוא לגיון ודחיל , אמר יאות דאזיל לקבליה ואתפייס בהדיה . עד דומא ליה ההוא בר נש , אמר , ווי דהשתא יקטליניה הוה וא לגיון . שארי סגיד וברע לקבליה . אמר ההוא לגיון , אלמלא הוה ליה בידיה ווייא לקטלא , לא סגיד כולי האי לקבלי . שארי לגיונא לאתגאה , אמר , הואיל וכל כף פרע לקבלי לא אקטליניה . כף אמר יעקב עם לבן גרתי ואור עד עתה , עשרין שנין אתאזרית עמיה ואגא מייתי ווייא לקטלא בני נשא . שמע עשו , אמר , ווי מאן יקום קמיה . דהשתא יקטליניה יעקב בפומיה , שארי נפיק לקדמותיה לאתפייסא עמיה . כיון דומא ליה מה כתיב וירא יעקב מאד ויאר לו , כיון דקריב בהדיה שארי פרע וסגיד לקבליה . דהא הוא דכתיב וישתחו ארצה שבע פעמים עד ג' שהו עד אזוי . אמר עשו אלמלא כל כף הוה עמיה . לא סגיד לקבלי , שארי לאתגאה . תא וזוי , מה כתיב בבלעם (במדבר כב) ויבא אלהים אל בלעם לילה . בלבן כתיב (בראשית לא) ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר כף פן תדבר עם יעקב מטוב וגו' . פן תדבר , פן תעשה ליעקב רעה מפני ליה . אלא לבן לא רדף אבתריה דיעקב בחילא דגוברין לאזנא ביה קר בא . דהא וזילא דיעקב ובגוי רב מניה , אלא למקטליה בפומיה ולשיצאה כלא . דהא הוא דכתיב ארמי אובד אבי . ובגין כך פן תדבר , וכל כתיב פן תעשה . וכתיב יש לאל ידי לעשות . מנין הוה ידע דכילתא הוה בידיה . אלא כמה דאתמר אלהי אביכם אמש אמר אלי וגו' . ודא הוא סהדותא , דפקיד קודשא בריך הוא לאסהדא . דכתיב (דברים כו) וענית ואמרת לפני יי אלהיך ארמי אובד אבי וגו' . וענית , כמה דאת אמר , (שמות כ) לא תענה ברעך (דברים יט) ענה באזוי . כתיב ביה בבלעם (במדבר כד) ולא תכף כפעם בפעם לקראת נזושים , דהכי הוא ארוויה דאיהו הוה מנוש . בלבן כתיב , (בראשית ל) נזושי , דאשגוז בורשין ובהקסמין בעסקא דיעקב , וכד בעא לאובדא ליעקב בנזושא ובנורשא דיליה בעא לאובדיה , ולא שבקיה קודשא בריך הוא . והיינו דאמר בלעם בר בריה (במדבר כג) כי לא נזוש ביעקב ולא קסם בישראל , מאן יכיל להון , דהא סבאי בעא לאובדא לאבוהון בנזושים ובהקסמין דיליה ולא סליקא בידוי . דלא שבקיה ללטיא . דהא הוא דכתיב כי לא נזוש ביעקב ולא קסם בישראל . ובבלהו עשרה זיני ונורשין וקוסמין דקווספי דכתיבין תתאין עבד לבן לקבליה דיעקב ו' לא יכיל . דהא הוא דכתיב , (בראשית לא) ותחלף את משפחתי עשרת מונים . דכסלו עבד לבן לקבליה ולא סליקו בידוי לאבאשא ליה , דכתיב , (בראשית לא) והחלף את משפחתי עשרת מונים ולא נתנו אלהים להרע עמדי . מאי מונים , כתרזום זיגין , וכתיב (ויקרא יז) לשעירים אשר הם זונים אחריהם . מונים , מינים כמשמעו . ועשרה זיגין אינון דנורשין וקוסמין בכתיבין תתאין וכלהו עבד לקבליה . עשרה זיגין אינון , דכתיב , (דברים יז) קוסם קסמים מעונן ומנזוש ומכשף וזוהר וזבר ושואל אוב וידעוני ודורש אל המתים , הא עשרה זיגין . אמר רבי יוסי נזוש וקסם , תרי זיגין אינון , ובדרגא ווד סלקין . וכד אתא בלעם בק סם עבד לקבליהו דישראל . והיינו דכתיב , (במדבר כב) וקסמים בידם . ולקבליה דיעקב אתא לבן בנזוש , האי והאי לא סליקו בידיהו דהא הוא דכתיב , (שם כג) כי לא נזוש ביעקב ולא קסם בישראל . כי לא נזוש ביעקב בקדמיתא ביומוי דלבן . ולא קסם בישראל לבתר ביומוי דבלעם . אמר בלעם לבלק , תא וזוי , מאן יכיל להון . דכל קסמין ונורשין דבכתיבין דיקן , מקינפא דמלכותא דלעילא (ותתא) מתעטרין (דהא) , והוא אתקשר בהו , דכתיב יי אלהי עמו ותרועת מלך בו . אמר רבי יהודה וס ושלום דהוה ידע בלעם בקדושה דלעילא (דף קסז ע"ב) ככל . דהא קודשא בריך הוא לא אתרעי בעם ולישן אורא דישתמש ביקריה , אלא בגוי קדישין . ואמר (ויקרא יא) והתקדשתם והייתם קדושים , מאן דאינון קדישין וישתמשון בקדושה , ישראל אינון קדישין דכתיב , (דברים יד) כי עם קדוש אתה . אתה קדוש ולא עם אורא . מאן דאינון מסאבין , מסאבין אודמן לון לאסתאבא עליה . כתיב , (ויקרא יג) טמא הוא בדר ישב מוזין למונה מושבו . ומסאבא למסאבא קרי דכתיב , (שם) וטמא טמא יקרא , מאן דאיהו טמא , לטמא יקרא , כלא אזיל בתר זיניה . אמר רבי יצחק , יאות הוא ליעקב דהוה קדישא לומר דאסתאב בלבן ובנורשין , או שבחא הוא דיליה . אמר ליה רבי יוסי , אף על גב דקאמר רבי יהודה , אגא מסייע קר . דהא כתיב , (בראשית כז) אנכי עשוי בכורה . וכי יאות הוא לצדיקא כיעקב למחולף שמה בשמא דמסאבא , אלא אנכי , פסקא טעמא . ואמר אנכי מאן דאגא , אבל עשו בכורה והא אוקמוה . אוף הכא , ויהי לי שור ונמור , לומר לא תשו לבר ורעותך להיא ברפתא דבריה לי אבא דאתקיים בי . הוא בריך לי הוה גביר לאזויה ויש תונון קר בני אמר , בגין כך עבדך יעקב . לארצי לעשו . הוא בריך לי ברוב דגן ותירוש . הא לא אתקיים בי , דלא אוצרנא לון . אלא , ויהי לי שור ונמור צאן ועבד , רעי עגא בוזקלא . הוא בריך לי , מטל השמים ומשמני הארץ . הא לא אתקיים בי , בגין דהא עם לבן גרתי , כנזורא . דלא הוה לי ביתא ודא כל שפן משמני הארץ . וכל דא בגין דלא יסתכל ביה ביעקב על אינון ברכאן ויקטרו עמיה . רבי אבא אמר כתיב ביה ביעקב (בראשית כה) איש תם וישב אהלים , גבר שלים . בגין דאיהו יתיב בתרין משכנין עלאין . ואשלים להאי גיסא ולהאי גיסא , ואיהו לא אמר דאסתאב בנורשין . אבל על מה דקאמר רבי יהודה , בגין דלבו שלים על טיבו וקשוט דעבד ליה קודשא בריך הוא . דכל עלמא ידעי עובדיו דלבן מאן אינון , ומאן יכיל לאסתאב (ס"א מניה , כל עשרין שנין דהייתי עמיה) מקטרוגא דיליה דבעי לאובדא לי . (ס"א ואגא יתיבנא ועבדנא עמיה עשרין שנין) וקודשא בריך הוא שובני מניה . וכלא הוה בגין דלא יסתכל ביה עשו דאתקיימו ביה אינון ברכאן , וכל ינטר ליה דבבו . ועל דא כתיב , (יהושע יד) כי ישראלים דרכי יי וגו' , וכתיב , (דברים יז) תמים תהיה עם יי אלהיך :